בס"ד "הדף השבועי/היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ג בשבט תשע"ב (16 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ואלה ימי השבוע ש-(י)היה...

חודש שבט הוא החודש ה-**11** במניין החודשים שמתחיל מ**ניסן**, ואילו בספירה הרגילה כשאנו מונים שנים וחודשים בתוך שנה, הרי הוא **חמישי** ל**תשרי** שבו מתחילה השנה. ובמקרא הוא תמיד נקרא החודש ה-11, ככתוב: **"ביום עשׂרים וארבעה לעשתי עשׂר חודש הוא חודש שבט...היה דבר ה' אל זכריה...לאמור."** [זכריה א' 7]
"עשתי עשׂר" – אחד עשׂר, וסימנך: **כל המוסיף גורע**. כלומר, אילו היה נכתב בלי "ע" של עשתי עשׂר, היה משמע שתים עשׂרה. עכשיו שנוספה "ע" – הרי נגרע אחד ומשמעו – 11.

באחד לחודש שבט, דיבר משה לישראל את משנה התורה, הוא **ספר דברים**: **"בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמור..."** [דברים א' 5]. שם משה רבינו הוכיחם על כל אשר מרו את פי ה' ב- 40 השנה שהיו במדבר, שם חזר ושנה להם הרבה מן המצוות שכבר נאמרו בהר סיני ובאוהל מועד, וגם באר להם מצוות חדשות שעדיין לא נמסרו להם, וכן נתן להם את הברכות והקללות והכינם לבוא לרשת את ארץ כנען, ויברך אותם לפני מותו. **37** יום דיבר משה את כל הדברים האלה עם כל ישראל: באחד בשבט התחיל, וב-ז' באדר השלים. [יש לציין שלעומת ספר דברים, ספר בראשית מתפרס על פני **2309** שנה!].

ו... לפי בית שמאי, ראש חודש שבט הוא גם **ראש השנה לאילנות**:
"ארבעה ראשי שנים הם: ב**אחד בניסן** ראש השנה למלכים ולרגלים; ב**אחד באלול** ראש השנה למעשר בהמה; רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי. ב**אחד בתשרי** ראש השנה לשנים ולשמיטין וליובלות לנטיעה ולירקות; ב**אחד בשבט** ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי, בית הלל אומרים ב**חמשה עשר** בו." [משנה מסכת ראש השנה פרק א' משנה א']
=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

בעוד העולם עומד לציין את **יום השואה הבינלאומי** מחר יום שני, ה-27 בינואר, [יום שחרורו של מחנה אושוויץ ב-1945], האירועים הבאים שאירעו בימים אלה מצמידים את תחילת ימי השואה ממבטים שונים לתחילת סיומה...

*היום, יום חמישי, **ב' בשבט** בשנת תש"ב [1942-5702] – בדיוק לפני 70 שנה - התקיימה **"וועידת ואנזה (Wannsee)"** בווילה בואנזה שבברלין, לדון בפעולות הכרוכות בהוצאת **"הפתרון הסופי"** ל"בעיית היהודים" לפועל. את הישיבה יזם ריינהרד **היידריך**, סגנו של הימלר.*

הישיבה ראויה לציון משני טעמים:
ראשית, היא היתה הישיבה היחידה בהשתתפות מספר כה רב של ראשי הפקידות הבכירה במשרדי הממשל הנאצי.

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{51}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{56}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{05}	(י-ם): 18^{04}	(ת"א): 18^{06}	(חיפה): 18^{04}

פרשת השבוע: **"מִשְׁפָּטִים"/שקלים** [שמות כ"א 1 – כ"ד 18] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', כ"ג בשבט תשע"ב (16 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שנית, באותה ישיבה נמסרה רשמית לפקידות הממשלתית החלטתו של היטלר (ימ"ש) לפתור את מה שכינו בעיית היהודים ע"י רצח המונים שיטתי. שיתופם של הפקידים הבכירים היה הכרחי להוצאת התכנית אל הפועל. וועידת ואנזה לא נועדה לדון בעצם ההחלטה, אלא רק בדרכים ליישום ההחלטה שכבר נתקבלה. [האנציקלופדיה של השואה]

לקריאה נוספת: 70 שנה לועידה

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*ומחר, יום ששי, **ג' בשבט**, עלה לשלטון, בשנת תרצ"ג [1933-5693], **אדולף היטלר** (ימ"ש) בגרמניה.*

הוא התמנה לראש הממשלה ע"י הנשיא **הינדנבורג**. גל של פרעות אלימות פקד את היהודים בעקבות נצחונה של המפלגה הנאצית בבחירות באותו חודש. תכניתו של היטלר לסלק את היהודים מגרמניה, כפי שנוסחה בספרו "**Mein Kampf**", הפכה למדיניות הרשמית של הרייך. השלטונות הנאציים החלו לפרסם צווים וחוקים, שנועדו לסלק את היהודים מהחיים הציבוריים ולאלצם לנטוש את גרמניה. ואמנם, העלייה לארץ מגרמניה, שהחלה בחודשים הקודמים, התגברה מחודש לחודש. יחד עם זה הוקם היום רשמית מפעל "**עליית הנוער**", שמטרתה היתה להעלות ילדים ובני נוער לארץ-ישראל, ללא הוריהם. בתחילה, מפעל זה פעל לעליית הנוער מגרמניה, ולאחר מכן גם מארצות אחרות. [ספר המאה/ ואלה תולדות...2000]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*שבת קודש, **ד' בשבט** בשנת תשד"מ [1984-5744], יום פטירתו של ה"**באבא סאלי**" – ר' ישראל אבו-חצירא, מנהיגם הרוחני של יהודי מרוקו בישראל.*
איש מופת היה רבי ישראל, סיפורי מופת מופלאים נקשרו בשמו. חולים חשוכי מרפא נתרפאו על-ידו, עקרות נפקדו במאמרו. אולם, המופת האמיתי היה בעצם אישיותו, שהיתה בבחינת "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה".

כאשר בא אליו פעם ר' שלמה לוי, סוחר תל-אביבי ידוע ובפיו טרוניה על ילדיו, שאינם הולכים בדרך הישר, שאלו הרב: "ואתה? כמה זמן ביום אתה משקיע בהם?" האדימו פניו של הסוחר ואמר, "אבל טרוד אני בפרנסה. רק בשבת אני מתפנה אליהם." שאלו הרב מניה וביה, "ואם יבוא קונה ויתהה על קנקנה של סחורתך, האם תתמסר לו, גם אם לא ירכוש דבר, לבסוף?" השיב ר' שלמה בחיוב, והרב הוכיחו: "חשוב נא על ילדיך! עבור קונה אתה מוכן שיטרידך ממנוחתך, ואפילו לשווא, ולילדיך עיתותיך אינן בידיך? את הפרנסה הרוחנית אתה מזניח ומתמסר

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{51}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{56}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{05}	(י-ם): 18^{04}	(ת"א): 18^{06}	(חיפה): 18^{04}

פרשת השבוע: "מִשְׁפָּטִים"/שקלים [שמות כ"א 1 – כ"ד 18] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**

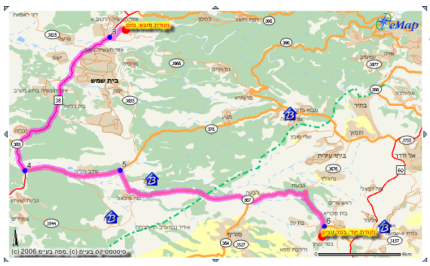
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', כ"ג בשבט תשע"ב (16 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לחומריות!" ירד ר' שלמה לעומק הדברים והחל מקדיש שעות לטיפוח ילדיו. ראו אלה את השינוי בגישת אביהם אליהם וחזרו למוטב. [אור המוריה]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום ראשון, **ה' בשבט**, לפני 64 שנה, בשנת תש"ח [1948-5708], **35 לוחמי הפלמ"ח (הל"ה)**, אשר יצאו בדרכם לגוש עציון הנצור, כדי לתגברו בכח-אדם, בציוד ובמזון, **נפלו בקרב**.*
במקום נפילתם, בדרך לגוש, ב"גבעת הקרב", הוקמה אנדרטה לזכרם. [לקריאה נוספת: כאן]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום שני, **ו' בשבט** בשנת ה'ש"ט [1549] - נפטר **רבי אליהו בחור**, בלשן עברי וחוקר המסורה, ומראשוני הכותבים ספרות ביידיש.*

אחד מגדולי חכמי הדקדוק והמסורת, אליהו בחור חיבר את הספר "מסורת המסורת", וכן ספרים רבים בדקדוק ובלשון. לימד חכמים נוצרים את תורת היהדות, וביניהם כנראה גם את **מרטין לותר**.

אליהו בחור - נודע בעמים בשם "אליהו לעוויטא". מכונה גם "אשכנזי" ו"תשבי". אחד מגדולי חכמי הדקדוק והמסורת. נולד בעיר ניישטאדט בגרמניה בשנת 1472, ומת בויניציא בשנת 1549. את ראשית חנוכו בתלמוד ובקבלה קיבל באשכנז, ולרגל למודיו עבר לאיטליה. בעיר רומא התודע אל החשמן איגידיו, אוהבו ומגינו של רייכלין, אשר הכניסו לביתו ולימדו יוונית ומדעים והבחור לימדו בתמורה את הלשון העברית. החשמן הכיר בכשרון הבחור ובבקיאותו בדקדוק, ועל פי הצעתו כתב הבחור את ספרו "דקדוק אליהו" או "הבחור" (1517), שנדפס לראשונה בעיר באזיל בשנת רפ"ח, ותורגם לרומית ע"י החכם הנוצרי מינסטר, תלמידו של הבחור. הספר הזה הרבה לפרסם את הבחור כאחד מגדולי המדקדקים בישראל וע"ש ספרו זה נקרא "הבחור". [עוד]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום שלישי, **ז' בשבט**, בשנת תשנ"ה [1995-5755],החליטה ממשלת ישראל **להקים וועדת חקירה** בפרשת **היעלמות ילדי תימן**.* [תאריכון]

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{51}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{56}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{05}	(י-ם): 18^{04}	(ת"א): 18^{06}	(חיפה): 18^{04}

פרשת השבוע: "מִשְׁפָּטִים"/שקלים [שמות כ"א 1 – כ"ד 18]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד "הדף השבועי/היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ג בשבט תשע"ב (16 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עד היום לא נמצא ביסוס עובדתי לחטיפה שיטתית ומאורגנת בחסות הממסד, ונמצאו רק מקרים בודדים שהוכח בהם כי ילדים נמסרו לאימוץ. רובם של האנשים שהיו שותפים לתהליך קליטת העולים, לא קבלו את ההאשמות ואף ראו בהן טענות קונספירציה. הקולטים חשו נעלבים מהיחס כפוי הטובה שהם קבלו על מה שהם ראו כעבודה מסורה בתנאים קשים הנובעת מרצון להיטיב עם העולים.
פרשת ילדי תימן, על כל מרכיביה, נותרה פרשה טראגית שהותירה תחושות כבדות גם בקרב אישי ציבור שונים. כך למשל כתב ה**פרופ' אסא כשר** ב-29 באוגוסט 1997 בעיתון מעריב:

> פרשת ילדי תימן מצטיירת יותר ויותר כגידול פרא של הבחנה פסולה בין יוצאי אירופה ליוצאי תימן. גם היא מגלמת צורה מיוחדת של גזענות, אכזרית ומתועבת, ככל שיכולה להיות חטיפת ילדים מהוריהם על יסוד דעה קדומה. אינני יודע מי נושא באשמה לאפליה הגזענית של הילדים הללו ומשפחותיהם. אני יודע מי נושא באחריות לתיקון המעוות: אנחנו. אפילו מעט מדי ומאוחר מדי, המדינה חייבת לחפש כראוי, למצוא בהקדם, לאחד משפחות, לפצות ניזוקים, בפה מלא וביד רחבה. מה שנעשה, באופן מוסרי למופת, בדרך ל"חוק לפיצוי נפגעי גזזת, תשנ"ד - 1994", על טיפול שניתן לפני עשרות שנים, ראוי להיעשות שבעתיים בדרך לחוק לפיצוי נפגעי הגזענות, על "טיפול" שניתן באותן שנים.

[קריאה נוספת]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום רביעי, **ח' בשבט** בשנת ה'תשט"ו –[1955-5715], ד"ר **משה מרזוק** ו**שמואל עזר** הוצאו להורג במצרים, בעוון השתתפותם בחולית ריגול וחבלה ישראלית, פעילות שנודעה בשם "**העסק הביש**".*

במהלך שנותיה הראשונות של המדינה אִרְעוּ כמה מחדלים בתחום הביטחוני. המפורסם שבהם הוא פרשת "עסק הביש".
בינואר 1955 התגלתה במצרים חוליית ריגול שפעלה לטובת ישראל. החוליה גרמה להצתות בספרייה האמריקנית באלכסנדריה ובקהיר במטרה לשבש את היחסים בין מצרים ובין ארצות-הברית. חברי החוליה נחשפו במהלך ניסיון להפעיל פצצת תבערה בקולנוע באלכסנדריה. חברי החוליה נשפטו ונדונו למאסר, ואילו ראשיה – ד"ר משה מרזוק ושמואל עזאר, הוצאו להורג.
בארץ סברו, כי הוראה להפעיל את החוליה היתה מוטעית, והתנהל ויכוח בשאלה, מי נתן את ההוראה לבצע את הפעולה במצרים. כדי לבחון את השאלה הוקמה ועדה, שהורכבה מנשיא בית המשפט העליון יצחק **אולשן**, ומהרמטכ"ל לשעבר יעקב **דורי**. על רקע החקירה של הוועדה הודח מתפקידו בנימין **ג'יבלי**, ראש אגף מודיעין. שר הביטחון דאז, פנחס **לבון**, שלדבריו לא הוא נתן את ההוראה, התפטר.

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{51}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{56}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{05}	(י-ם): 18^{04}	(ת"א): 18^{06}	(חיפה): 18^{04}

פרשת השבוע: "מִשְׁפָּטִים"/שקלים [שמות כ"א 1 – כ"ד 18]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד "הדף השבועי/היומי לתולדותינו"

יום ה', כ"ג בשבט תשע"ב (16 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

על רקע הפרשה החליט דוד בן-גוריון, לחזור משדה-בוקר כדי להצטרף לממשלה כשר ביטחון.
[מקור]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

בפרשת השבוע, פר' "בא" - מנהיגנו הדגול, **משה רבינו**, זוכה סוף-סוף "להיענות החיובית" של הפרעה הרשע לשלח את בני ישראל כדי שילכו לעבוד את ה'. אך עוד לפני היציאה, משה נצטווה להבין לשם מה ה' הביא על מצרים את כל המופתים הללו (10 המכות וכו'):
"וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן-בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת-אֹתֹתַי אֲשֶׁר-שַׂמְתִּי בָם וְיִדַעְתֶּם כִּי-אֲנִי ה'." [שמות י' 2]

ושואלים:
לכאורה המדקדק בלשון הפסוק יכול להבחין בלשון יתר בכך שאמר: "וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ..." - שתיבת "באוזני" לכאורה מיותרת, שהרי יכול היה הכתוב לומר בקצרה - "וּלְמַעַן תְּסַפֵּר [ל]בִּנְךָ", ומשמעות הכתוב לא היתה משתנית, לפיכך צריך להבין מה רצתה התורה הקדושה ללמדנו בהוסיפה את תיבת "באזני"?

העניין יתבאר על פי ה**מעשה** הבא:

פעם התלקחה מלחמה קשה בין שתי מדינות. קרבות קשים התחוללו בין הצבאות של שני הצדדים. רעם התותחים נשמע למרחוק ופגזים נפלו ללא הרף באיזורי הקרבות. והנה, באחד הימים נתגלה מחזה מוזר מאד לעיני החיילים ששכבו בחפירות כשהם מוגנים בקירות בטון ובשקי חול. בתווך, בשטח האש שבין שני מחנות הלוחמים, נראתה דמות אדם שאינו לובש מדים, כשהוא מהלך בנחת ללא פחד וללא מורא. מטחי הפגזים ושריקות הכדורים לא הותירו עליו כל רושם, והוא המשיך ללכת לתומו ללא בהלה.
המחזה עורר התפעלות אצל החיילים. היו שסברו שמדובר באדם בעל כח רוחני גדול ביותר, הבטוח באלוקיו ואינו ירא כלל מהכדורים. אחרים ביטלו את דעתם, וטענו שאף אדם לא יכניס את עצמו לסכנה, גם אם הוא בוטח בה'.
והנה, לפתע נשמעה דעה שהוכחה כנכונה. אותו אדם הוא פשוט חרש. הוא אינו שומע את הפגזים, הוא אינו מודע כלל לסכנה שבה הוא נתון. אילו היה מודע לה, הוא היה נס מן המקום בבהלה ובמהירות גדולה ביותר. השקט הנפשי שלו לא נבע מגבורתו הנפשית אלא מחסרון שהיה בו מחרשותו.

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{51}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{56}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{05}	(י-ם): 18^{04}	(ת"א): 18^{06}	(חיפה): 18^{04}

פרשת השבוע: "מִשְׁפָּטִים"/שקלים [שמות כ"א 1 – כ"ד 18] **יום נעים ושבת שלום ומבורך!**
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', כ"ג בשבט תשע"ב (16 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כעת על-פי המעשה הנ"ל, ניתן להבין בדרך דרש, את הסיבה שהתורה הקדושה הדגישה את תיבת "באזני", בדברה על עניין חינוך הילדים ועל ההחדרה בתעודתם את האמונה בהשם יתברך על שהוציאנו מארץ מצרים מבית עבדים ולקחנו לו לעם וכו'.
כל זאת בכדי ללמדנו ההורים, פרק בחינוך והוא – שעלינו לדבר אל בנינו בלשון רכה ולשון לימודים על מנת להכניס בהם קודם-כל את ה**חשק "לשמוע ולהאזין"** אל מוצא שפתינו, ובשלב מאוחר יותר להאזין אל שאר דברי האמונה שברצוננו להנחילם.
הרי ידוע שאחד הדברים הגורמים לאי הסכמה בין שני צדדים הוא העניין שלפעמים שני הצדדים לא "שומעים" בכלל זה את זה, וממילא לא מקבלים אחד את דעתו של השני. לכן, גם כאן בספרנו את דברי האמונה לבנינו ולבנותינו, עלינו לגרום להם בתחילה שיטו אוזן לשמוע את אמרי פינו, ולאחר מיכן, נצליח בע"ה גם כן להנחיל להם את אמונתנו.

"תָּכִין לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ." [תהלים י' 17]

[תורה וחיים – פר' בא]

בברכת חודש טוב ושבת שלום ומבורך ☺,
ברכה ומרדכי

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת	(ב"ש): 17^{07}	(י-ם): 16^{51}	(ת"א): 17^{07}	(חיפה): 16^{56}
צאת השבת	(ב"ש): 18^{05}	(י-ם): 18^{04}	(ת"א): 18^{06}	(חיפה): 18^{04}

פרשת השבוע: "מִשְׁפָּטִים"/שקלים [שמות כ"א 1 – כ"ד 18]

יום נעים ושבת שלום ומבורך!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל